

Spiritism și spiritualitate mistic-creștină

Prefață ... vii

Inaugurarea ședințelor 1, 2 și 3 în anul 1948 ... 1

Ședința 4 din 5 martie 1949 ... 7

Ședința 5 din 17 august 1949 ... 8

Ședința 6 din 23 decembrie 1949 ... 12

Ședința 7 din 30 martie 1950 ... 15

Ședința 8 din 13 mai 1951 ... 18

Ședința 9 din 3 septembrie 1951 ... 22

Ședința 10 din 18 septembrie 1951 ... 23

Ședința 11 din 7 decembrie 1951 ... 27

Ședința 12 din 1952 ... 35

Ședința 13 din 28 iunie 1952 ... 41

Ședința 14 din 3 iulie 1952 ... 41

Ședința 15 - fără dată ... 49

Ședința 16 din 23 aprilie 1954 ... 55

Ședința 17 din 28 septembrie 1954 ... 61

Ședința 18 din 21 octombrie 1955 ... 70

Ședința 19 din 20 mai 1956 ... 71

Ședința 20 din 18 iunie 1956 ... 71

Ședința 21 din 3 decembrie 1956 ... 79

Ședința 22 din 21 aprilie 1957 ... 81

Ședința 23 din 30 octombrie 1957 ... 89

Ședința 24 din 23 martie 1958 ... 97

Ședința 25 - fără dată ... 101

Ședința 26 din 1959 ... 106

Ședința 27 din mai 1960 ... 109

Ședința 28 din 1961 ... 116

Ședința 29 din 5 septembrie 1961 ... 124

Ședința 30 din 1962 ... 129

Ședința 31 din 1962 ... 135

Ședința 32 din 1962 ... 144

Ședința 33 din 29 iulie 1962 ... 144

Ședința 34 din 1963 ... 150

Ședința 35 din 1963 ... 153

Ședința 36 din 1963 ... 157

Ședința 37 din 29 august 1964 ... 159

Ședința 38 din 30 ianuarie 1965 ...	161
Ședința 39 din 26 iulie 1965 ...	166
Ședința 40 din 11 noiembrie 1965 ...	170
Ședința 41 din 30 ianuarie 1966 ...	174
Ședința 42 din 20 mai 1966 ...	177
Ședința 43 din 30 decembrie 1966 ...	181
Ședința 44 din 20 iulie 1967 ...	185
Ședința 45 din 29 decembrie 1967 ...	189
Ședința 46 din 9 august 1968 ...	196
Ședința 47 din 20 martie 1969 ...	207
Ședința 48 din 30 octombrie 1969 (ora 1800) ...	210
Ședința 49 din 20 martie 1970 ...	213
Ședința 50 din 10 august 1970 (orele 18.30-19.00) ...	218
Ședința 51 - fără dată (orele 18.20-19.10) ...	221
Ședința 52 din 23 noiembrie 1971 ...	225
Ședința 53 din 26 mai 1972 ...	229
Ședința 54 din 23 martie 1973 ...	235
Ședința 55 din 23 iulie 1973 ...	236
Ședința 56 din 9 mai 1976 ...	237
Ședința 56 bis din noiembrie 1976 ...	238
Ședința 57 din 27 februarie 1977 ...	239
Ședința 58 din 9 mai 1977 ...	241
Ședința 59 din 28 iulie 1976 ...	243
Ședința 60 din 21 iulie 1977 (orele 19.13-19.41) ...	244
Ședința 61 din 28 aprilie 1978 ...	247
Ședința 62 din 3 noiembrie 1978 (orele 18.25-18.00) ...	250
Ședința 63 din 17 noiembrie 1979 ...	255
Încheiere. Reflecții, concluzii demne de reținut ...	259

ȘEDINȚA 7 DIN 30 MARTIE 1950

V-am chemat pentru că... aproape de noi este adevărul, dar adevărul zace în întuneric (are nevoie de energie). Am venit să vă spun că adevărul este aproape de voi. Ridicați rugi, ridicați rugi către Atotputernicul!

Astăzi mi se deschide inima pentru a primi în ea pe cei ce m-au prigonit. Inima mea este aproape de voi, dar cei ce n-au ajuns încă la înălțimea pe care am cerut-o eu, n-au ce căuta alături de mine, acel ce-a îndrăznit să calce legea antică. Mi se pare că inima voastră a închinat osanale pentru altă entitate, entitatea aceea este demonică. Inima voastră să nu se apropie de mine; acesta este scopul ei. Inima voastră e întruparea celor ce gândiți voi și gândirea voastră se lasă amăgită. Mizeria din sufletele voastre a început să alunece spre prăpastie. Blestemat a fost acela care a venit aici cu inima îndoită. Nu mai veniți, decât să veniți așa.

Entități din jurul vostru așteaptă, vă așteaptă.

Mama voastră este aici și vrea să vorbească cu voi.

- Am venit, mamă, am venit lonele, nimic cu bucurie. Mi-e dor de voi! Am venit să vă mai vorbesc. Sunt aici lângă voi și totuși nu pot să spun, n-am putere. Am venit să vă spun că adunarea voastră nu are acel scop pe care l-ați urmărit voi. N-ați adus nimic din inima voastră. Inima voastră este pustie. N-aveți avânt. Antal a avut grijă de voi. Este greșeală ce faceți. Adunarea voastră n-are scopul care trebuie. Mă doare când văd că Antal nu poate să facă nimic cu voi. Alunecați în prăpastie. Ghidul vostru m-a adus să vi spun, că poate așa va străbate în sufletul vostru lumina. Acesta este drumul vostru, de ce nu ascultați? Nu sunteți aleși? Antal v-a condus acolo unde este lumină și n-ați ascultat. Biserica din fundul sufletului vostru a fost murdărită. Mi-e milă de voi. Aș vrea să vă mai spun ceva și n-am putere (căci e ambianță neplăcută, nu ca altădată). Alunecați dacă nu vă conduce pas cu pas. Aplecați-vă către Biserica din sufletul vostru; spiritul vostru alunecă. Antal spune să vă transmit. Atenție! Atenție! Atenție! Am să plec. Antal vine în locul meu.

- Am ascultat ce v-a spus. Mama voastră are menirea aceea pe care ați fi avut-o și voi. Ea a izbutit să se înalțe deasupra mizeriilor, alături de acei ce mai sus se ridică. Am venit să vă atrag atenția. Atenție! Atenție! Atenție!

Mi se pare că așteptați să vă spun ceva. A pierit acea atmosferă pe care o aveți înaintea.

Atenție! Atenție! Atenție! Inima mea se îndepărtează de acei cărora nu le place drumul drept. Atenție! Izbește în diavol! Izbește în diavol! Biruiți-! Biruiți-! Biruiți-! Am fost învins! Avântul pe care l-am luat pentru a vă înălța pe voi, s-a zdrobit. Am eu vreo vină? N-am știut să vă adâncesc inspirațiile? De ce m-ați alungat din sufletul vostru?

(2) Aceea care a părăsit ședința este pe drumul pierzaniei. Mizeria o așteaptă, mizeria, mizeria... Acea pe care am iubit-o!

Diavolul îmi ia copiii. Diavolul mă alungă din sufletul vostru. N-am putere să vă atrag. Inima voastră are puterea să aleagă. Am avut dorința să vă îndrept. Inima mea a plâns pentru voi și s-a

bucurat cu voi și am adus mir pe creștetul vostru și am avut speranța reușitei și astăzi n-am decât un suflet care plânge. Atenție! Pierdeți din sufletul vostru comoara pe care v-am sădit-o. Suferința se apropie de voi. Datoria mea este să vă anunț. Pericolul pierzaniei sufletului vostru vă așteaptă. Alarmă am venit să vă aduc. Pizma din sufletul vostru atârnă greu. Aveți energie să vă ridicați! Nu știu dacă alarma pe care v-o dau se va strecura în sufletul vostru. Divinitatea din sufletul vostru apune.

Am dorința să vă spun câte ceva. Am impresia că atunci când veți pleca de aici inima voastră se va îndoi de mine (este greu să înțelegeți ceea ce vreau să vă spun).

...iasă. E așa de greu copii? E așa de greu copii? De ce nu înaintați mereu? De ce vă lăsați? De ce nu ascultați îndemnul care vi se dau? De ce mereu spre materie? Oh! Dacă aș putea să vă spun! Dacă aș putea să vă arăt ce este în lumea noastră! Dacă ați putea vedea o dată, inimile voastre nu ar mai fi așa cum sunt azi. E așa de greu?

Presupun că în viața voastră ați ajuns într-un moment de restriște și gândurile negre vă dau asalt și nimic în jurul vostru nu v-arată ce trebuie să faceți și gândul vostru zace aici pe Pământ și negură e în sufletul vostru și zbucium adânc.

Însă pentru acel care știe că acolo e lumină pentru el nu există restriște, pentru el nu există nimic care să-l atingă. E tare, e tare pentru că în el este credință!

Predați-vă lui Dumnezeu! Predați-vă lui Dumnezeu! Eterna dorință a tuturor celor de aici din rangul nostru. Dacă vi se pare că prezența mea vă produce neplăcere și zbucium, eu pot să mă retrag. Știu că pătimiți din cauza mea și m-a durut când am văzut că ceilalți au încovoiat... au încovoiat grumazul. Este prima oară când încerc dorința de a întreba dacă este bine să ascuți fără gândire.

Durerea pe care mi-a produs-o în suflet mi-a trezit și mai mult râvna de a lupta alături de voi să duc la sfârșit ceea ce am început acum 7 ani. Vreau să vă ajut în evoluția voastră am spus eu și dacă am reușit un pic sunt fericit.

Poate că în atmosfera în care s-au petrecut unele din ședințe s-au strecurat greșeli și nemulțumiri și gânduri mai mult sau mai puțin bune, dar aici prietenia noastră ne-a sudat sufletele. Și dacă cineva din voi a plecat alunecând din cauza influențelor rele din jurul lui, acela este Goga. E bine să ascuți, dar întâi gândești și vezi dacă sfaturile pe care ți le dă cineva sunt bune și judeci și afli dacă intenția e bună sau rea și atunci iei o hotărâre. Dar să nu o iei pripit, mai înainte de a judeca tu însuși și de a compara dacă sfatul care ți se dă e bine de urmat. Dar să te lași târât de valurile înlănțuirii și de vorbe e o mare greșală, pe care e greu de iertat. E greu de iertat în lumea voastră, dar în lumea noastră este polenul, care cade pe sufletele voastre și îmbălsămează atmosfera cu efluvii de bine, de credință, de iubire, de elan către Dumnezeu, către Iisus Hristos Mântuitorul nostru al tuturor celor de aici și a celor de pe Pământ.

Frunză bătută de vânt, ar spune poetul și frunză bătută de vânt este sufletul vostru în care palpita de evoluție și în care se zbuciumă toate negurile vieții pământești. Și frunză în vânt e sufletul meu acum, pentru că în clipa aceasta chiar se zbat ideile negre în sufletul celor care m-au părăsit și sufletul meu plânge pentru ei și cere iertare pentru ei lui Dumnezeu. Dacă în viața noastră de pe Pământ ne-am da seama câtă importanță are iubirea dintre noi! Dacă te-ai gândi măcar o clipă la viața care te așteaptă și la viața divină pe care poți s-o ai! Ce tristețe, ce întuneric, ce mâl, ce hău e în sufletele voastre!

Dacă aș putea să mă cobor în sufletele tuturor și să le arunc sămânța de credință! Dacă aș putea să adun mai multă lume pe care să-i ridic către cei de sus, inima mea ar fi fericită! Lucrăm și noi așa cum putem! Adâncim și noi așa cum putem! Ridicăm și noi așa cum putem! Și inimile noastre se bucură și se ridică când cineva dintre voi se ridică. Întindem mâinile să-l ridicăm spre

noi ca pe un copil. Ce bucurie aş avea dacă aş putea să vă conving cât de bine este, ce fericire este, ce minune este!

Şi acum poate că şi voi aveţi ceva de spus. Poate că şi în sufletele voastre zac îndoieli. Poate că vreţi să vă ridicaţi mai mult. Poate că voiţi să încercaţi să veniţi spre mine mai mult, mai cu elan, mai cu dragoste.

- Sunt unele chestiuni ce le dorim lămurite. Mântuirea sufletului se poate face numai prin Rugăciunea lui Iisus, cum zice concepţia mistică creştină, iar Rugăciunea lui Iisus este drum de evoluţie?

Nu invidiați pe nimeni! Fiecare este pe culme, dacă știe să se cațăre. Fiecare poate fi pe culme dacă se cațără cu iscusință.

Când te rogi se luminează mintea și începi să-ți dai seama. Începând de tânăr ai mai multe merite, dacă lupți și nu te lași târât în mâl. Patimi terminate într-o lună, două, trei, patru? Nu se poate!

Nu faceți rugăciunea regulat pentru că nu vreți. Nu faceți bine, pentru că niciodată nu se poate face rugăciunea perfectă, de către începători. Când veți ajunge la starea minunată de concentrare, veți face adevărata rugăciune. Nu vă leneviți, rugați-vă! Puțini se roagă. Hrana voastră este rugăciunea! Rugăciunea pentru cei ce vor să înalțe sufletul către Hristos. Am încă o dorință. Să căutați să învingeți mândria din voi. Pătimiți prin neînfrânare. Fiecare să analizeze și să caute să împlinească legea dragostei, pentru că fără iubire, nimic, nimic nu se împlinește în Dumnezeu.

Lăsați certurile, mâhnire pentru mine. Cedați, înjosindu-vă fiecare, am cerut-o. Dacă voi nu îndepliniți ce vă cer, prezența mea e inutilă. Nu mă supăr dacă nu izbâндиți, dar mă supăr că nu lucrați. Vreau să văd că lucrați, că pironiți instinctele, că alungați ispitele.

Îndreptați gândul vostru la Dumnezeu și încercați să vă iubiți între voi, încercați să aliniați durerile celui din apropierea voastră. Nu fiți reci. Nimic nu e bun în lumea aceasta decât adevărata dragoste, adevărata dragoste. Nu dragoste în cuvinte. Nu vă cer absurdități, dar vă cer să luptați. Eu nu sunt în mijlocul vostru un Dumnezeu, eu sunt prietenul vostru. Nu vă adresați ca unui Dumnezeu. Eu sunt fratele vostru și, ca unor frați mai mici, vă cer să mă ascultați, pentru că vreau să mergeți cu mine.

Căutați și eliminați răutatea pe care fiecare o aveți în sufletul vostru. Fiecare să nu se creadă cu nimic mai bun. Fiecare aveți răutățile voastre. Smerenia este podoabă pentru suflet. Păstrați-o în sufletul vostru și căutați, dacă puteți s-o lipiți și în înfățișarea voastră.

Lucrați pentru Dumnezeu. Lucrați pentru mine, pentru izbânda mea. Sunteți elevii mei și vreau să înaintați toți spre lumină. Fiți buni! Nu uitați cuvintele mele.

Totul se petrece în această biserică ca într-un amfiteatru mare. De jur împrejur sunt suflete care caută puțină mângâiere și se alătură sufletelor voastre pentru izbânda lor. Ce mulți sunt! Sunt dornici a auzi o învățătură, o vorbă bună. Sunt orbi care n-au văzut lumina încă, sunt surzi, care n-au auzit cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu să-i binecuvânteze și Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe voi!

ȘEDINȚA 27 DIN MAI 1960

În jurul vostru iscodiri mârșave, fiecare să se apere, pentru că siliți suntem să ne păzim. Pretutindenii se adună credincioșii în biserici și mănăstiri. Prigoana începe. Păstrați-vă credința și îmbărbătați sufletele, care pică din neștiință; avândați de doruri ancestrale se izbesc de piedici, inerente vieții de pe Pământ.

Prin faptul că în această seară sunt iar între voi, vreau să vă arăt dezastrul, pe care mi l-ați

produs în sufletul meu, din cauza nesocotinței, pe care ați ridicat-o la rang de virtute.

Inima mea plânge pentru neputința de care ați dat dovadă. Fiarele din junglă sunt mai omenoase decât fiarele de pe Pământ, ce capătă numele de oameni. Mi s-a făcut milă de neputința voastră și v-am anunțat înainte pentru puțină reparație. Din acest motiv învins sunt. Pedepse nu pot să vă dau, că nu am nevoie de ascultare forțată. Lacrimile celor prezenți nu valorează nimic. E timpul să vă reculegeți și să vă hotărâți, dacă este cazul să mai urmați calea mea. Este timp îndelung de când vă adun lângă mine și nimic n-am realizat. Nimic! Nimic!

ȘEDINȚA 32 DIN 1962

Înălțatu-s-au de pe Pământ miresme suave de înțelegere duhovnicească pe care trimisu-l-am, pe care l-am ascultat de dincolo de zările voastre senine. Este pentru prima oară când sufletul meu a fost liniștit și mângâiat de cele ce s-au petrecut între voi pentru înțelegerea voastră pe care o urmăream de sus și sufletele noastre s-au înălțat de bucurie pentru prima oară.

Da! Este vreme îndelungată de când aștept rodul vostru și minunea s-a înfăptuit, prefăcutu-s-a în voi minunea înțelegerii tainelor. Regret din inimă pe cei ce s-au îndepărtat de mine și de legea dragostei pe care am împlântat-o în inimile voastre. Vreau să mă înțelegeți că dacă vin între voi este pentru... Vreau să înțelegeți că dacă am venit între voi nu vreau să vă încredeți, să vă credeți eroi.

Cine vine cu gânduri negative? Nu se poate! Este negativism. Nu merge. Este... Nu se poate... Plec.

ȘEDINȚA 33 DIN 29 IULIE 1962

Binecuvântată să fie ziua de astăzi pentru că am în jurul meu pe copiii mei, pe care-i adăpostesc de atâta vreme în inima mea. Știu că poveștile de demult pe care le-ar spune lumea înrăutățită nu-și fac culcuș în inimile voastre.

Prețuit-am întotdeauna adevărul și dacă uneori, de multe ori, împins de prevedere v-am îndemnat să vă feriți, iată că astăzi vă spun din nou să vă feriți. Este încâlceală în atmosfera voastră și pavăza voastră sunt eu, însă este nevoie de prudență din partea voastră și pentru aceasta vă îndemn să vă întâlniți mai puțin des. Prevederea niciodată nu strică și pentru aceasta v-am îndemnat să executați ceea ce vă cer.

Prețuit-am ascultarea voastră și inima s-a umplut de bucurie când am văzut că sfaturile mele au început să fie însemnate în sufletele voastre. Este îndelung timpul, de când mergem împreună și legăturile dintre noi ne unesc mai strâns. Frați de sânge între voi nu sunteți, dar între voi sunteți frați, pentru că eu vă sunt tată. Și nu vreau să mă dezamăgiți din nou.

Prețuiesc înfrânarea celei pe care am rugat-o să mă prețuiască în inima ei și mi-e dragă pentru că nu mă îndepărtează. Este între voi puțină dezbinare și mă doare. Să fiți Una, un Suflet și să fiți sinceri, sinceri, sinceri!

În noaptea pe care am avut-o după data trecută, am aflat mângâieri între prietenii mei, pentru că eșuarea întâlnirii s-a datorat faptului că entități negative au năvălit în cete mari, pentru că v-ați făcut sălaș de spirite negative.

Înfierbântat am plecat și părăsit-am pe toți, pentru că erau miasme periculoase pentru mine și pentru mai mulți dintre voi. Faptul că între voi nu s-a produs nicio tulburare se datorește ajutorului pe care vi l-au dat cei din ceata mea și peste toate îngrădirile m-am însărcinat să vin din nou astăzi, pentru liniștea multora dintre voi.

Regretat-am depărtarea celui pe care l-am îmbrățișat din nou și este cel necurat, de care vă

îndoiți că există și care totuși îndeamnă sufletele la opoziție, pentru a nu trece în rândul celor pe care îi cresc eu. Este încercat de gânduri negative, pentru că se crede, îl face să se creadă că el merge bine și este înnămolit și el și nu vrea să se îndrepte. Și îmi pare rău de el, pentru că nu ascultă gândurile bune, pe care i le transmit și se ia după părerile lui, pe care le socotește drepte și, să ia seama - e pericol pentru sufletul lui.

Brăzdați-vă sufletele prin înfrângere și lăsați entităților inferioare pleava gândurilor. Fiți îngăduitori cu cei mai mici ca...

Mai există o altă categorie, a celor numiți bisericoși care, în existența lor cotidiană, se rezumă la un formalism sec, de suprafață, fără adâncime, manifest prin: îngenuncheri, cruci, agheasmă, tămâieri, rugăciuni etc. cu caracter ostentativ.

O altă categorie este a celor evlavioși care cu smerenie fac eforturi susținute și-și ajustează comportarea potrivit îndrumărilor și canoanelor religiei respective. Și în cazul acestora respectul și teama pentru Acel Ceva mai presus decât ei rămâne punct de sprijin și îndemn urmărindu-și fiecare propria mântuire.

Toți acești credincioși consideră - conștient sau inconștient - că religia din care fac parte este superioară tuturor celorlalte existente pe planetă și, ca atare, se autoapreciază ca fiind avantajați în ceea ce privește calea de urmat, oferită de Ființa Supremă.

Și, în sfârșit, există trăitori veritabili, care nu aparțin niciunui crez religios, filozofic sau metodă educațională.

Acesta este omul universal care funcționează ca Unitate a trinității (corp, minte și Spirit) - în care Divinitatea - cu care se află în perfectă comuniune, îl conduce prin impulsuri intuitive. O asemenea fericită ipostază nu presupune nici voință, nici efort și nici imaginație.

Practicantul total independent ca „Stare de A Fi Acum și Aici” drept Pură Conștiință, realizează spontan, deschiderea întregii sale ființe către împărăția Absolutului prin simpla acceptare a uniunii cu Tatăl Ceresc.

În acest sens este cazul să subliniem că mesagerii trimiși - la diferite popoare și epoci diferite, de către Bunul Părinte, pentru a-și ajuta copiii să revină Acasă, la Sânul Său, au trăit și propovăduit despre această modalitate de existență - cale rapidă, directă și sigură de Eliberare sau Iluminare. Însă învățătura lor a fost pervertită de interese meschine omenești care au dat naștere diferitelor religii potrivit acestor viziuni subiective. Efectele acestor răstălmăciri cauzale ne stau față în față și ne grăiesc prin ele însele. Religiiile prin interpretări distincte ale Unicului Adevăr separă și chiar învrăjdesc pe oameni, iar uneori ajung chiar la confruntări sângeroase.

Pentru că ne aflăm în această țară de creștini, să vedem care a fost esența învățăturii lui Iisus Hristos și cum se reflectă ea în religia creștină.

Divinul trăitor al Adevărului a încercat să ofere lumii religia iubirii realizată prin simplitatea coborârii practicantului în împărăția Cerului existentă în interiorul fiecărei ființe umane. Aici în inima noastră are loc contopirea cu Dumnezeu. Noi fiind El și El fiind noi. Și marea împlineală poate fi realizată de orice om -după cum am arătat deja prin practicarea Cunoașterii de Sine.

Trăind la acest nivel - de nețărmurită simplitate - la început ca reale fulgerări ale împlinirii Întregului, practicarea însăși ne oferă desprinderi de falsul eu sau intelect care, cu vremea, își pierde autoritatea de sine conducător. Iar Eliberarea va veni ca surpriză - drept rezultat al perseverenței întâlnirii cu noi înșine fără scop anticipat, ci ca imperativ determinat de eterna mobilitate a Viului nou și proaspăt de la o clipă la alta.

În acest context, de fiecare dată, noi celule cerebrale intră în funcțiune și noi, cu ajutorul lor, putem cuprinde și înțelege continua noutate a Viului în veșnicul Acum - aflat în permanentă

schimbare.

Eliberarea sau Iluminarea se referă la golirea completă a vasului conștiinței de reziduurile înregistrate din ignoranță sau cu bună știință ca atașați de plăcerile efemerului. O dată cu această operație nu vom mai coborî în mîzga pămîntului, nemaifiind atrași de plăcutul sau neplăcutul tentațiilor acestei planete. Astfel, copilul care a rătăcit milioane de ani în asociere cu materia densă revine la adevărata sa casă alături de Bunul Părinte Ceresc.

Despre această stare de A Fi amintesc în prima mea carte, cu ocazia unei dedublări în care am dorit să-L întîlnesc, pur și simplu,...